

Alom Gedenken 2017
thema: in ons hart

De vrouw zit boven in de logeerkamer.

De bedden heeft ze er uit gezet, alleen een werktafel, een stoel en de muren vol geplakt met foto's van haar zoon, haar prachtige zoon van 21. Op de tafel een klomp klei. Meeegenomen uit haar atelier van beneden, maar daar wil ze niet zitten om het beeld van haar zoon te maken. Nee, dat moet in alle rust en eenzaamheid, zonder dat andere mensen er langs kunnen lopen.

Een beeld maken van haar zoon.... Hoe moet ze zijn wezen vangen, zijn onbezorgdheid, zijn passie, zijn tomeloze energie. Vol trots denkt ze aan hem: "o jongen, je hebt gedaan in je leven wat je wilde, je bent er op uit getrokken, op ontdekkingsreis, je vertelde me veertien dagen voor het ongeluk nog hoe gelukkig je was... Je hebt het goed gedaan in je korte leven, ik voel me zo trots, maar ook zo intens verdrietig. De gedachte je nooit meer te horen, te voelen, te ruiken, te zien is bijna ondraaglijk. Daarom zit ik hier, ik moet met je bezig zijn, ik wil je weer dicht bij me hebben."

Uren, dagen, weken zit de vrouw alleen op dat kamertje en gaat op in het maken van het beeld. Haar gedachten gaan terug naar wat er allemaal is gebeurd, gaan terug naar de dag van de uitvaart. De kerk zat vol met jeugd en er zijn nog nooit zoveel tranen gevloeid in de grote ruimte als die middag. Allemaal hielden ze van haar zoon, hij was geliefd bij zoveel mensen, en met trots kan ze daar aan denken. Ze is de moeder van een bijzondere zoon, waarvan zij 21 jaar deelgenoot is geweest. Heimwee, verlangen, pijn. En toch moet ze verder...

Op een dag als haar man thuis komt, neemt ze hem mee naar het kamertje. Ze doet de deur open en zegt: "kijk, het is klaar." Haar man kijkt naar binnen en ziet twee bedden staan als voorheen, een mooie foto aan de wand. "Wat heb je gedaan", riep hij, "waar is de kop die je gemaakt heb van je zoon?" "Het is klaar," sprak de vrouw, "ik heb de foto's weggedaan, ik heb het beeld van klei stukje bij stukje afgebroken en in de kleibak gegooid, ik kan hem niet maken, **hij zit in mijn hart**, en daarmee ga ik verder."

Iedereen is welkom op zondag 29 oktober vanaf 18.15 uur op begraafplaats De Boskamp

Edith Potjer is uitvaartverzorgster bij Achaat Uitvaartverzorging in Assen.